

REVISTA ORĂȘTEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 10 fl. la an.
Manuscrite nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primeșc.
Abonamentele să plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:
Aurel Popovici-Barcianu, director.PROPRIETATEA
Institutului tipografic „Minerva” în Orăștie.

INSERTIUNILE:

Un sir garmond prima-dată 7 cr., a 2-a oară
5 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru insertiuni, sunt
a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic
în Orăștie (Szászváros).

Lumină sub obroc.

Când am vorbit despre scrisoarea lui Mocionyi adresată lui Rațiu, am spus, că vom explica mai târziu însenătatea alipirei lui Rațiu către politica oportunistă. Revenim astăzi asupra acestui lucru, mai ales că de-atunci s'a mai întemplat un fapt: o nouă »confiștare intimă« a prietenilor lui Rațiu la Sibiu.

Este știut că dl. Mocionyi a combătut totdeauna tactica politicei comitetului presidat de dl. Rațiu. S'a opus regulat procedurei radicale, intransigente. S'a opus ducerii Memorandumului la Viena. S'a opus curențului general până în acest chip, încât opinia publică îl trăia ca vîndut Ungurilor. Ba dl. Mocionyi și-a constituit un ziar anume cu tendența de-a răsurna comitetul lui Rațiu și de-a discredită cu ori-ce ocazie. „Dreptatea“ în urma urmelor pe prietenii politici ai lui Rațiu nu-i mai recunoșteau nici măcar de »fruntași« sau de simpli »conducători«.

Și de ce se împotrivă oare atât de mult? Lumea nu și-o putea explica. Pentru că dl. Mocionyi nu invoca în sprijinul politicei sale decât singurul argument, că n'a sosit timpul oportun. Eas' argumentul acesta îl motivează totdeauna cu o pologie filosofică, încât nime nu-l înțelegea. Astfel, privind la el, ca la o sugubeată ghicitură, un politician de glume îscoditor i-a și dat polecră de »Mocionyi-Lumină«. Adeverul e, că dl. Mocionyi chiar lumină se fie, era lumină sub obroc, în sensul bibliei, o lumină care se mistuia pentru sine cu sgârcenie, fără ca poporul nostru să sete de lumină să aibă prilej să o vedească strălucind în toată măreția sa.

Astăzi dl. Mocionyi este același. Credința sa politică întru nimic nu s'a

schimbat din timpul în care combătea «Memorandum» și refuza apărarea în procesul dela Cluj. Doar că s'a mai întărit în credința sa, făcând din ea o dogmă... ca să nu zicem idee fixă, din care nu cedează nici o cîrtă.

Ca pasiune particulară credința lui Mocionyi nu ni-ar atinge de fel. Lumină sub obroc, mărimi necunoscute, oameni-curiosiți cari se închid în camera lor și învață toate sistemele filosofice dela Thales până la Nitsche, are fiecare popor. Aceștia apoi sunt absolut inofensivi, pentru că ei nici nu vor să se obtrăduă, să se afișeze.

Dar' filosoful nostru, cu spiritul seu de vecinică negare a acțiunii, e de altă categorie. Nu-i place să se mărginească la cele patru ziduri din camera de studiu și distracție particulară. D-sa se năcăjește cum și-ar putea dobândi ucenici pentru dogma d-sale, cum ar putea impune sistemul d-sale mulțimii. E vanitos filosoful nostru: cere ca mulțimea să-l socotă de supra-om, să asculte de cuvântul lui și să... stee pe loc. Da, în a sta pe loc culminează sistemul politico-filosofic al lui Mocionyi, a unicului filosof român.

Și pentru această tendință zicem că e periculos acest sistem oportunist, acest principiu de conservare, care se opune ori cărei acțiuni. E periculos când își găsește aderenți în mulțime.

Dl. Rațiu, care a stat în fruntea campaniei date de »Tribuna« împotriva Metropolitului Miron și a dnilor Mocionyi și Cosma pe tema oportunității și a moderatismului; dl. Rațiu, care a stat în fruntea campaniei date în contra »trădătorilor« pe motiv că au părăsit intransigență în luptă; dl. Rațiu care din toată risipa de cuvinte ale lui Mocionyi n'a putut înțelege decât trei: »Nu-i timpul oportun«, a ajuns să le înțeleagă și pe aceste, ca să se închine în fața acestor dogme ca înaintea unui chip

cioplit. A uitat dl. Rațiu toată campania sa de odinioară și fondul ei politic, a uitat injuriile ce i-le-a adus ziarul adversarului seu politic, a recunoscut de »greșeli făcute« actele mărețe la cari poporul reprește cu mândrie și acum știe numai una și bună: Nu-i timpul oportun! Dl. Rațiu a început să facă filosofie la bătrânețe.

Nu-i timpul venit să esim din ne-păsarea și incurcarea în care ne-a adus! Înțelege cineva pe dl. Rațiu? Să căutăm a-l înțelege.

Întâia ipoteză poate fi următoarea: »Nu e oportun să pornim o acțiune«, pentru că suntem prea slabii, prea disorganizați! Dar' bine, chiar faptul că suntem slabii ne impune o acțiune căt mai grabnică. Sau că ar trebui să se convoie o conferință națională, să se încearcă atitudinea față de noi a guvernului Széll. Sau ar trebui, dacă altfel nu ne putem organiza, să facem pregătiri pentru viitoarele alegeri. Sau să ţinem adunări de popor. În sfîrșit căte mijloace de acțiune politică nu există, cari ne-ar putea întruni pe toți la un loc, ar putea aduna șiurile reslește.

A doua ipoteză este: »Nu e timpul oportun, pentru că suntem absolut incapabili«. Aceasta erași nu se poate admite. În poporul nostru sunt multe forțe destoinice și an de an ele să măresc, bărbații capabili se înmulțesc.

Este însă o a treia ipoteză, care are multă probabilitate: »Nu vom acționa!« Si nouă ne face impresia că dl. Rațiu de-adreptul nu voiește acțiune. Căci 1. Pentru ce dl. Rațiu n'a chemat la »confiștarea intimă« precum a pretins »Tribuna Poporului«, pe ceialalti membri ai fostului comitet național? 2. De ce dl. Rațiu se incunjură cu tineri abia esiti din școală și nesocotește falanga de bărbați politici, cari au contribuit la luptele noastre politice? 3. De ce d-sa a respins ideea convocării unei

adunări generale a partidului național? 4. De ce nu ia însuși măsuri pentru afirmarea partidului și așteaptă organizația noastră dela guvern? Oare nu însenuează acest lucru deadreptul, că resignăm la organizația din trecut?

Si în sfîrșit ce l-a putut îndemna pe dl. Rațiu să aproape oportunitul lui Mocionyi, care este negarea ori cărei acțiuni? Poporul n'a pretins lui Rațiu și fruntașilor sei să stee pe loc. Poporul are însă dreptul să se întrebe: cine a pretins, cine a îndemnat pe dl. Rațiu și pe ai sei să stee pe loc și să împedele pe alții în a pune la cale, acțiuni politice...

Primi-vom vre-un răspuns? Ni se va da vre-o lămurire cu privire la schimbarea frontului prin dnii din Sibiu? Ori s'o spunem noi?

Preliminarul de budget pe anul 1900.

Ministrul ung. de finanțe a prezentat în sedința de Luni a camerei maghiare preliminarul de budget pe 1900. Budgetul a fost calculat în coroane și e următorul: Cheltuieli ordinare 948,937.957; venite ordinare 991,724.642, așadar venitul ordinare e de 42,787.385. Cheltuieli extraord. 103,744.564; venite extraordinare 627,887.062. Budgetul ordinare și extraordinar este așadar la ieșire: 1,075.681.821 cor, ear la intrare 1,054.513.404 coroane. Resultatul final 1,831.583.

Adrese de aderențe dlui Dr. G. Popovici. Intre multele adrese de aderență ce dl. Dr. G. Popovici le-a primit în urma demisiunii sale de redactor al »Foi legilor imperiale«, este și aceea a damelor române din Cernăuți, cu vre-o 80 îscălituri. Ea sună astfel: »Demisiunea din funcția ministerială a produs cel mai infocat entuziasm național. Cu mândrie felicităm și salutăm la acest act de eroism național pe vrednicul nostru deputat Dr. George Popovici, fala neamului și speranța viitorului românesc.«

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTEI”

IN CODRU.

Prin codru umblă legănat
Zefirul nebunatec;
Ivorul numă 'ndurerat
Ingănă doina întristat
In ritm duios, molatic.

In hohot ride la ivor,
Privindu-și chipul, fata:
— Ce chip trumos îspititor
Sopteste fata 'ncetisor,
Mai am și eu, zeu, biata!

•Dar' eu aștept, pe cine aștept?
Mi-i dor, de cine-mi este dor?
Si nu știu, dar' aici, în piept
Mi-i greu, și ochiul mi-i deștept,
Dar' simt că am să mor.

•Ei... știu acum: eu am visat
Un fêt frumos, și visul meu
A fost un vis, nu s'a 'ntrupat,
De astă 'n piept m'a segetat
De moarte, aşa greu.

•Aș vrea în brațe ca să-l strâng,
Pe cine oare? zâu nul știu,
Dar' ia aşa, aş vrea să-l frâng,
De ciudă, că-l iubesc, și plâng,
Nebună aş vrea să fiu...«

•Un foșnet: pași grăbiți, ce sunt?
Se 'ntreabă fata, — nimeni nu'il
Dar' eu de frică mă 'nsăpmânt,
De umbra mea, mă tem, de vînt,
Si mamei, tot nu-i spuil..«

Ion Dafin.

Amintiri din armată.

In dimineața zilei când a fost să plec la oaste, mă sinuțiam atât de abătut, că-mi era silă să leg vorbă și cu ai de acasă. Biata mama se sculase cu noaptea în cap și rușinise în frigare o găină s'o am pe drum. Si când am fost gata de plecare, se tot învîrtea pe lângă mine, căutându-mi adânc în ochi cu ochii ei împăianjeniți de ceața lacrimilor.

Si-am plecat.

Nu plecam acum întâia-oară între străini și căpătase experiența despărțirilor: cu cât mai iute, cu atât mai bine.

In mână cu un pachet de cărți, merinde și schimburi de rufe, șlefăind prin apa înădită cu zăpadă, bijbău prim străzile mahalalei întunecate luându-mi drumul spre gară.

Felinarele par că dormitează și numai din când în când scilpesc tând cu dungi lumenioase întunecul plin de ceață dimineții. Ca niște puncte de reper în întunecul trecutului îmi apar luminele lor.

Găsesc o plăcere ascunsă altoită pe durerea despărțirii acesteia.

Pe peronul gării lume foarte puțină și mă simt așa de bine că sunt singur! Înșurătarea astăzi un templu mic ascuns, în care sunfletul colindă nestrimtorat de convenientă.

Luminile colorate cari împestrează zona de manevră a gării par ca niște vechi cu-noștiște prietenoase.

Si am pornit. In dreptul Vădenilor îmi răsare soarele. La început un nor alburui întins, care prindea să împurpura de rușine, apoi o geană roșie pronunțată care ia forma de sferă, solul de deschisare a zărilor, și în sfîrșit, ca împins de o mână puternică de sub orizont, soarele dă bună dimineața lumii. In momentul acesta îmi vine să cred că soarele îi o mină înflăcărată cu care se joacă Dumnezeu dând-o de-a dura prin vîzduh.

Tremură podul Siretului sub greutatea roților rostogolitoare, ear' apele trecând pe sub pod, se lovesc, se îngheșuiesc și fug spre râul în unde încrăpătă la vale.

Si m'am așezat pe un colț de bancă, mi-am lăsat privirea pe fereastra wagonului și gândul rătăcitor în trecut.

Nu știu care o fi zis, sau zic eu acum, că trăim din amintiri. Din cauza îndepărțării în timp ele își perd asperitatele cu cari le-am trăit și privite prin prismă trecutului ne-

par mai bune, învălire într'un nor de poesie simplă, atingătoare.

Îmi aduc aminte de pe când eram mititel și mă jucam de-a soldați cu copiii de seamă mea. Uite-mă acum și soldat. Si încep să cant incetinel cîntecul recrutilor:

Foaie verde de mă dulce!
Eșă măciuță 'n deal la cruce
Si te uită cum ne duce...
Si ear' verde alior
Perișorul gălbior
Strînge-l maică 'n săn la tine
Să-ji treacă dorul de mine,
Si-l scoate la zile mari
Să mi-l plângă fete mari...«

Acei cari nu's din popor sau cari n'au trăit timp îndelungat în mijlocul lui, nu îñteleg sau să fac că nu 'nțeleg ce farmec alinător e în versurile lui. In ele e încheiată filosofia isvorită din experiență, din dureri de veacuri întunecate.

In iuțala amețitoare a trenului am senzația că nu mai sunt stăpân pe mine, suflețul însetat de senzații nove își croește drum tăind cu aripile fantasiei dungi luminoase în întunecul viitorului. Plutesc într'o atipire usoară asemenei unui vis care te cuprinde când nu ești încă deplin adormit. Ajung fără să știu când, în gara Focșani, ies din gară și întreb pe întâiul sergent de reședință regimentului unde trebuia să-mi fac stagiu.

nă fost de loc sdruncinată și că d-sa nă cedat decât convingerii sale spontane, că momentan interesele de partid reclamă demisia d-sale. Noi salutăm frenetic stirea venită din Viena. Pentru ca lupta ce ni-să impus să fie deplin destăsurată ne lipsea un lucru. Azi dorința noastră e împlinită. Libertatea acțiunii, pe care a câștigat-o prin acest pas bărbătesc dă Dr. Popovici înseamnă pentru noi foarte mult. Dr. Popovici a simțit, că trebuie să aducă acest serviciu partidelui său. El l-a adus cavalerestă, tocmai în momentul în care fapta trebuia pusă. E mai presus de orice îndoială, că executând această decisiune el a jertfit pe altarul partidelui național avantajii personale, care sunt enorme, dacă avem în vedere, că d-sa nu posede avere. Dar tocmai acest moment ne inspiră. Noi nu-i mulțumim lui Dr. Popovici. El ar declina mulțumita. Si cu drept. El și-a împlinit numai datoria, cum își va împlini fiecare Român, bucovinean. Azi avem luptătorul. De aceea causa noastră nu va peri, vie o sută de Bourguignoni.

Un nou luceafăr al Maghiarilor.

Care de care dintre cavalerii împințenăi ai nației maghiare, se nisuește într-o a se întreacă în maghiarisarea celorlalte naționalități, prin a-și câștiga prin aceasta poziții înalte și că mai multe merite patriotice.

Cel mai nou luceafăr ivit de curând pe orisonul terenului de maghiarisare este Sipos Orban, inspectorul școalelor din comitatul Bihorului, care a emis un circular către toți învățătorii aflători prin comunele unde locuiesc nemaghiari.

In acel circular inspectorul le pune învățătorilor la înțimă, că înmulțirea și maghiarisarea poporului să o privească de o misiune patriotică. Pentru aceasta îi roagă, ca în primul rînd să înființeze biblioteci populare, ale căror spese se vor acoperi apoi prin colecte publice. El din parte-i promite, că pentru reușita va câștiga și sprințul editorilor de cărți. Îi îndeamnă mai departe, ca să deschidă cursuri de învățămînt, mai ales iarna, în cari să învețe apoi gratuit chiar și pe cei mai bătrâni, limba maghiară, etc. Cu un cuvenit îi roagă să facă totul ce le stă în putință, ca căt se poate maghiarisarea nemaghiarilor să ocupe teren tot mai larg.

Bun luceafăr și Sipos Orban, numai de nu ior intuneca nemaghiarii lumina.

ȘTIRI POLITICE

Rusia și Serbia.

Reprezentantul afacerilor rusești în Belgrad, Mansurov, a fost rechemat în Rusia. Aceasta la plecarea sa a zis către prim-ministrul sârbesc Georgevics, că guvernul său i-ar plăcea, dacă cei osândiți pentru atentatul săvîrșit contra exregelui Milan, ar fi grăjaj. Se vede deci că osândirea acelora este cauza, pentru care Rusia a întrerupt legăturile cu Serbia.

Contra Angliei.

Allg. Zeitung din München aduce știrea, că contele Murawiev, în călătoria sa ce a întreprins-o prin Spania și Franța, a făcut o coală împotriva Angliei, la casă că aceasta s-ar răsboia cu Transvaalul. Pentru această coală are pe partea Rusiei până acum pe Franța și Spania. Germania stă în rezervă.

Abzicerea Patriarchului armean.

Din Constantinopol se vestește, că Patriarchul armean și-a înaintat demisia Sultanului, din cauza că Armenii sunt foarte rău tratați, dar Sultanul nu i-a primit-o, ci a promis că va face Armenilor unele concesiuni.

Oamenii cari nu vorbesc.

Mulți călători au vizitat și au descris marea mănăstire a răbdătorilor, de lângă Grenoble (Franția), unde trăesc niște călugări tăcuți ca fantomele și cari fac la miezul nopții rugăciuni și ceremonii solemne și misterioase. De sigur, mulți dintre ei nu știu că în Anglia, deși protestantă, este o mănăstire de același fel, însă mult mai mare și locuită tot de oameni cari au renunțat pentru totdeauna de-a vorbi.

Această mănăstire se numește S. Hugo, și situată la Parkminster în Susex, la opt mile de orașul Steyning, într-o poziție care este idealul amanților doritori de tăcere și de singurătate.

E renumită ca cea mai vastă mănăstire din lume. Fațada bisericii este grandiosa și

domină o mare parte din peisajul împrejmuitor. Celelalte clădiri, foarte numeroase se pierd printre copaci. Însă toate sunt reduse după un plan sistematic.

Fiecare chilie se compune din patru încăperi, mobilate cu cea mai mare severitate. În catul de jos e depositul de lemn pe care fiecare călugăr trebuie să și-le adune pentru trebuința sa zilnică; tot acolo e și un atelier oare-care, mai cu seamă de templerie, căci un călugăr e dator să exercite zilnic o serie manuală care să-l țină în bună sănătate. La catul de sus e un cabinet de lucru unde nu se află de căt o măsuță și un scaun; alătura de aceasta e chilia propriu zisă unde călugărul își petrece cea mai mare parte din zi. Numai rugăciunile lui tîn sese ore în această încăpere singuratică. Rugăciunea cea mare dela miezul nopții o fac toți călugării împreună, în biserică.

Fiecare chilie are apoi și o grădinuță de cinci metri pătrăți.

Călugării aceștia nu vorbesc nici-odată, nici între ei nici cu străinii, nici chiar cu rușile lor. Jurămîntul ce au făcut este să nu deschidă gura de căt pentru a se ruga.

Dacă au nevoie de vre-un obiect, trebuie să facă cererea în scris la stareț, și atârnă hârtia de un cărlig ce se află prinț de usă pe dinăfară. Mai curăud sau mai târziu găsește în același cărlig obiectul cerut.

La masă unde se adună toți călugării, mâncarea e distribuită printre un aparăt cu roate. Mâncarea se compune din supă de verdeuri, ouă sau peste pe rînd, pâine, vin și fructe și li se dă naînțe de amiază și la 6 ore seara. La ora 7 călugării se retrag la culcare pentru a fi în picioare la miezul nopții.

Un călător care a asistat la rugăciunea dela miezul nopții, la mănăstirea S. Hugo, spune că e ceva straniu să se vadă călugării, îmbrăcați toti în alb, cu capușonul pe cap, mișcându-se incet spre biserică. Partenie fantome esită din morminte. Cântecul ce înțonează în biserică e nesfîrșit de dureros; e un fel de plângere a păcatelor omenimii pentru că se cere iertare.

NOUTĂȚI

Domnii abonați cari ne resteză încă cu prețul de abonament pe timpul din urmă, sunt rugați a ni-l trimite căt mai îngribă

Văd. Principește Stefanie, după cum scrie o toaie vieneză, în curând se va căsători, după magnatul ungur, contele Lónyai Elemér, Monarchul, zice foaia, nu numai că s-a învoit la aceasta, dar și va da și un apanajul anual de 100.000 fl. Dorește numai, ca căsătoria să nu se facă, până ce nu se va mărita mai întâi fata principesei, Elisabeta, al cărei mir se zice că este principala de Würtemberg.

Zece mii de necroloage despre împărată-Regină. Proprietarul ziarului «Observer» din Viena, a adunat toți acei articoli, cari s-au scris despre moartea împăratelui, în toată lumea. Articolii au fost tăiați afară și grupați după țeri, ear după aceia legați laoală. S-au aflat între ei articoli scriși în toate limbile de pe pămînt. Această colecție a fost apoi predată ministrului de comerț, Hegedüs, cari prin mijlocirea ministrului Vassics, a depus-o în muzeul național.

Intru mărire casei Domnului. Dl. Ioan Lazarovici, comerciant în Orăștie, și st. soție au dăruit bisericăi gr.-or. din loc un rînd întreg de vestimente preoțești în preț de 40 fl. Această faptă marinimoasă se laudă de sine.

Moarte. Văd. Louise Grün din Orăștie, a reșosat Sâmbătă în 7 Oct. n. a. c., ear înmormântarea i-să făcut Luni în 9 Oct. n. Pe reșosata o deplangă atât rudeniile sale căt și prietenii și cunoștuții sei, între cari a avut o mare trecere, apartinând unei familii dintre cele mai distinse.

Părechea regală română a sosit în 10 Oct. n. la Budapesta, venind dela Viena cu tren separat. La gară au fost întâmpinăți de consulul român Margaritescu, de secretarul Poiuț și alte notabilități maghiare.

Alegere de preot. Dl. Ioan Samoilescu, cl. abs., inv. în Șibiscul-vechiu, a fost ales de paroch în comună Luncani, protopresbiteratul Hațegului.

Constituire. Societatea de lectură «Ioan Popasu», a studenților dela școalele medii rom. gr.-or. din Brașov s-a constituit în seara sa din 30 Sept. n. a. c. pentru a. scol. 1899/1900 precum urmează: Președinte: Nic. Puican, vice-președinte: Ilie Minea, cl. VIII g.; secretar I.: Traian Suciu, cl. VIII g.; secretar II.: Vasile Glăjar, cl. VII g.; cassier: Dumitru Grecean, cl. VII g.; controlor: Ioan Morariu, cl. VIII g.; bibliotecar: George Gârdă,

cl. VIII g. și vice-bibliotecar: Vasile Motoșca, cl. VII g. Comisia literară: Nicolae Danielopol, cl. VII; Ioan Damian, cl. VIII; David Demian, cl. VII; Ioan Maior, cl. VIII; Stefan Mircan, cl. VII și Constantin Moga, cl. VIII g. Comisia bibliografică: Nicolae Orgheșan, cl. VII și George Popa, cl. VIII g.

* * *

Gescht cu atestate de maturitate. Conducătorul unui institut privat de învățămînt, aproape de Budapesta, este un căvăl al ordinului Francisc Iosif, cu numele de Alois Szabó, profesor pensionat și consilier regesc, care se zice că și-a câștigat decorațiunile și titlurile în urma zelului ce l-a dezvoltat pe terenul instrucției. Chipul în care și-a dezvoltat Szabó zelul, ni-l arată acum însăși foile ungurești. A extradat anume o multime de atestate false de maturitate, pe care apoi complicele său Isidor Klein le vindea pe căte 5—600 fl. Său descoverit până de prezent între funcționarii vechi de stat vre-o 20, cari au primit astfel de atestate false dela Szabó.

* * *

Pungași la sârbarea din Arad. O zi bună au avut pungași Vineri în 6 Oct. n., cu ocazia sârbării din Arad. Si pare că anume și-au ales oamenii, cărora în imbulzătia cea mare, le-au furat banii, căci toți căpătă său plâns despre acest lucru, au fost 48-își și deputați. Au dus cu ei cel puțin dacă nu o altă suvenire dela acea sârbare, bărem aceea, că s-au dus cu punga plină și s-au întors cu ea goală, fără să fi bagat ei mâna în ea.

* * *

Atentat asupra unui profesor. În 29 Sept. n. a. c. studentul N. B. dela școalele comerciale din Făgăraș, care acum a trezăvară a picat la examenul de maturitate, întâlnind seara pe profesorul său Carol Kühn, l-a invitat să meargă cu el într-o cofetărie, unde apoi i-a tras o palmă sdravă și l-a amenințat cu revolverul. După aceea s-a făcut nevezut. Poliția înștiințată despre aceasta îl caută acum în ruptul capului, fără însă să-l dea de urmă.

* * *

La mama Roma. Se poate oare că se petrecă ceva undeva, la care dacă iau și România parte, să nu fie de față și badea George Cărtan? Asta cu greu s-ar putea. De aceea Cărtan s-a dus și acum la Roma, pentru că să fie de față pe timpul căt durează congresul Orientaliștilor, ca astfel să poată spune la ai sei cei de pe-acasă ce-au hotărât și ce-au câștigat România prin Italia.

* * *

Regimul și Săculențele. Ministrul de comerț Hegedüs a dat ordin direcționi căilor ferate, că dacă o grupă de vre-o 30 de fete de Săculiu ar dori să călătorescă la Budapesta pentru a intra în serviciu, acelora să li se dea bilete cu preț de jumătate numai din cauza că să nu mai emigreze în România. Direcționa căilor ferate a adus aceasta la cunoștința tuturor șefilor de pe staționile ardeleni.

* * *

Adunarea generală a institutului tipografic «Minerva» din loc se va întâia la 16 Oct. n. a. c. după ameazi la 3 ore, în localul institutului.

* * *

Călcăti de taur. Sâmbătă trecută era să se dea la Denil, I. Paris, o luptă între doi tauri. Dar unul din ei cănd a ajuns pe arena de luptă, a rupt barierile și a luat-o la fugă printre mulțime. Între privitorii să născut o mare panică. Mai mulți dintre ei au fost trântiți la pămînt și călcați în picioare de taur, până ce în cele din urmă el a fost împușcat de către niște gendarmi.

* * *

Sinucideri. Advocațul Bartolomeu Vattai din Sajó-Szt.-Péter s-a împușcat. Motivul necunoscut.

* * *

In Horodenka s-a împușcat adv. Dr. Boleslav Biberstein. Motivul lipsă de bani.

* * *

Principele rusesc Cantacuzene și-a sărbătorit cununia cu frumoasa Americană Mis Julia Grant, în New-Port, la 18 Sept. n. Darurile ce le-au primit mirii cu această ocazie, se urcă la o jumătate de milion dolari.

* * *

Consilierul de stat Dschawid, fiul maiorului vizir, a fost, după cum se telegrafează din Constantinopol, împușcat de către un albanez.

* * *

Foc. Vineri în 6 Oct. n. s-a aprins moara din Puszta-Lang, care a ars cu desevîrsire. Paguba se urcă la 20.000 fl.

* * *

Dramă familiară. Din Triest se scrie: Comerciantul David Chersich, în etate de 33 ani, fratele procurorului, și-a împușcat în noaptea de 7 Oct. nevasta, ear după aceea pe sine. Causa acestei drame familiare se zice că ar fi fost jaluzia.

* * *

Până unde ajunge iubirea de mamă. Un cas extraordinar despre aceasta, s-a petrecut

într-o provincie nord-vestică din India. Doi politiști, făcându-și obiceiul patrău, au auzit, din întâmplare, pe un om vorbind despre modul cum el și-a îngropat muiera de vii. Bărbatul numai decât a fost adus la poliție, unde a spus, că muiera lui suferă de mai mult timp de lepră (o boală urâtă și lipicioasă) și că în timpul din urmă mergea tot mai înspre rău, din care cauza ea și-a exprimat dorința, ca să fie îngropată de vii, ca nu cumva și copiii sei să se molipsască de acea boală. Si așa el și cu feciorul cel mai mare au săpat o gropă și au băgat-o într-o insulă, lăudând parte la aceasta și 4 vecini, cari i-au ajutat. Toți șase au fost detinuți și și-au recunoscut fapta. Nu începe îndoială, că aceasta nu s-ar fi întâmplat la dorința și cu învoiearea femeiei, căci ce nu tace o mamă, care își iubește copiii, pentru fericirea acelora?

* * *

O stîrpitură. Pe moșia contelui Eszterházy din Totis, s-a aflat o pârche de iepuri, crescând la laolaltă, cari aveau un cap, două trupuri, opt picioare și patru urechi.

* * *

Tigara și caracterul. Spune cum fumezi, și un învățat Englez, îți va spune cine este! Știința a ajuns a cunoaște caracterul unui om, și după chipul cum el fumează tigara. Eată d. e. cum se cunoaște caracterul unui fumător. Un om, care ține tigara strinsă între dinți, nepăsător dacă arde ori nu, este un om, care îndată te atacă, așa zicând pentru nimic, adeca periculos; acela care fumează cu lăuri amintă, chiar destul pentru a ținea încă arzănd, și care o ia des din gură și cu placere se uită la cercurile de fum vinețiu, pe care le sloboide în aer, este un om îndestulit, făcător de bine și drept; ear' cei care fumează cu multe intreruperi, cari trag odată și după aceea lasă tigara, se poartă de regulă în toate afacerile lor foarte prost, astfel de oameni au un caracter nestatornic și se lasă ușor seduși de alții. Dacă cineva își întoarce

Furturi. In Baia-mare, com. Sătmăralui, s'a furat de către niște indivizi necunoscuți, aur în preț de 3000 fl.

— Dentistului Dr. Täubner din Viena i-s'au furat 1400 de dinți artiști.

— Contesei Natalia Franczeski din Roma i-a furat servitorul seu juvaere în preț de 45.000 lire.

Carbol în loc de cognac. Din Villáh se telegrafează: Un călător de pe vaporul »Wien«, care mergea spre Pola, și-a sfidat două degete dela o mână, și în durerea cea mare a leșinat. Medicul a sărit îndată ca să-l deșteptă cerând să-i se aducă o sticlă cu cognac. Dar în loc de aceasta, din gresală a primit una cu carbol, pe care apoi i-a dat-o celui leșinat să bea din ea. Dar abia că a înghițit și a și murit.

O vîrstă rară de 140 de ani a ajuns Ioan Giorgievici Rusacof, din guvernamentul Curs. Născut în Charcow în anul 1759, s'a dedat negustorii călătorind la bălcările din Poltava, Charcow, Romug, Belograd. El era de trei ori căsătorit. În ultimii opt ani și-a pierdut lumina ochilor și nu și-a părasit locuința de loc. Nici odată nu gândeau la moarte, ci avea ferma speranță, că va ajunge secolul al doilea. Memoria și-a păstrat-o până în ultimul moment. Durata vieții sale și-o explică el prin traiul lui nomadic, care îl nevoie să trăiască în aer liber. Mai bine de un secol a cutrera el bălcările din Rusia de Sud, petrecând noaptele sub acoperământul cerului. El a murit acum câteva zile pe moșia sa Belograd.

Un medic — original. Locuitori unei mici localități sudice din California, se cu-rează de durerea de dinți într'un mod foarte miraculos. Un avocat din New-York du-cându-se în acea localitate pentru a primi oare-care avere dela niște rudenii, povestesc următoarele: »În prima dimineață ce am petrecut-o în V., m'am trezit deodată cu o mare durere de dinți. Numai decât am dat să mă informez despre adresa vre-unui dentist, am auzit însă, spre cea mai mare mină, că nu există nici unul. În desperarea ce m'a cuprins am alergat la un farmacist, și l-am rugat să-mi dea vre-o medicină care să-mi aline durerea. El ridicând din umeri îmi spune, că pentru durerea de dinți nu are nici o medicină, și te însă alt mijloc, prin care va face ca aceea să mi-se aline. I-am promis 5 dolari. Dicându-mă apoi într'o curte mică, a strigat pe un ajutor al meu, că să-i aducă un ciocan și cuie. Înspăimântat am voit să mă depărtez, auzind aceasta, dar el m'a linistit, zicând că nici nu mă va atinge, și dicându-se la un pirot, a scris pe el cu creta cuvântul »Ache« (durere). După aceea mi-a spus, că să mă uit cu atenționare la el și să nu mă cuget la nimic altceva. Luând apoi ciocanul a băut cūiu de cūiu în pirot, până ce litera A nu s'a mai văzut, și întorcându-se spre mine, m'a întrebăt rîzînd că cum mă aflu. Mânoasă am răspuns, că tot așa de rîu mă doare dințele, cu toate că nu a fost așa. Când au fost și literele C și H bătute cu cuie, aproape n'am mai simțit nici o durere. Ajungând să la litera E, durerea mi-a fost trecut cu totul. La urmă acest original medic de dinți mi-a spus, că el de multi ani tot în chipul acesta videa durerea de dinți, adeca scrie cuvântul durere pe pirot și după aceea o bate cu cuie, ca ea se amortască. *

Un prânz bun. Doi copii din Boroszló, unul de 10 și altul de 13 ani, s'au gândit, că în ce chip să ajungă ei la un prânz bun, pe care să-l gătească ei cum vor să mai bine. După puțină gândire, au aflat de bine că se turează o oaică din turma femeiei Berta Andreas. Zis și facut. După aceea s'au dus cu ea în pădure, și între cele mai grozave chinuri au omorât-o, ear după aceea făcând foc, au frift carnea pe cărbuni. Fiind prânzul gata, au mai invitat la el încă cățiva prieteni de-a lor, împlinindu-și astfel pofta de-a avea fericirea ca să mânânce un prânz bun gătit de ei.

Un tată barbar. Din Mailand se scrie: Într'un oraș l. Pavia, se amorezase încă acum doi ani fata unui măestru păpușar. Într'un jude de o frumuseță rară. Tatăl fetei nu s'a învoit însă, ca fata lui să ia de soț pe acel tinere. Nu mult după aceea, ea nu s'a mai văzut nicăieri pe stradă, și toți oamenii credeau că a fugit. Dar într'u din zilele trecute s'a lățit vestea, că ea se află în casa părintească încuiată într'o chilie mică. Poliția imediat a făcut cercetare la casa păpușarului, și adevărat că a aflat pe fată încuiată într'o cămară îngustă și întunecoasă din pod. Ea zacea pe un pat și era atât de slăbită, încât abia se mai putea mișca. De mirat este, că barbarul tată încă n'a fost pedepsit pentru această faptă criminală.

AMICITIE — DISTRACTIE

Lui — u. Ochii fiind oglinda inimii și închide, pentru că să nu li-se poată cete în inimă. *Nicu.*

POSTA REDACTIEI.

Dlui V. B. în H. Așteptăm și sfîrșitul, ca să se publice deodată.

Dlui Dr. G. S. în H. Va apărea că mai curând.

Dlui I. T. în O. Pentru nrul de față sosită prea târziu.

FEL DE FEL

Despre un Olandez flegmatec cetim în foaia »Der Grensbode« următoarea anecdotă:

»Napoleon și teranul din Olanda«. Intr'o călătorie prin Terile-de-jos (Belgia și Olanda)

Napoleon a ajuns la o casă fărănească, și s'a hotărât să intre înăuntru. Sufa sa stătea din doi adjutanți. La intrarea în casă, au văzut un teran, care sta liniștit cu căciula pe cap. Unul dintre adjutanți zise cătră teran, că Imperatul vine la el. »Ce mă privește pe mine«, a răspuns teranul. Pe aceea intră Napoleon la el și-i zice: »Bună ziua bătrânu!«

Teranul își ia înălță căciula de pe cap, și zînd liniștit mai departe, și răspuns: »Bună ziua!« — Eu sunt Imperatul!« zise Napoleon

— »D-Voastră?« răspunse teranul cu sânge rece. — »Da, eu sunt Imperatul!« — Aceasta îmi place, fu răspunsul. Pe Imperatul a în-

ceput să-l interese acest om, și după o mică pauză a zis: »Voesc să vă fac sericii!« —

»Eu nu cunosc mai mult decât posed!« — »Aveți copii, fete?« — »Da, fete!« — »Câte?« —

»Două.« — »Eu le voi înzestră!« — Aceasta este treaba mea!« — Cuvintele acestea nu i-au plăcut lui Napoleon. El și-a întors spatele și a ieșit borborosind din casa teranului flegmatec.

— Se vede că tu nu o duci prea bine cu măiestrul tău, Ioane.

— De unde știi aceasta?

Fiindcă o ureche și-a ieșit să lungă decât ceealătă.

Un domn facând vizită unui prieten al seu, a intrat în salon, în care n'a aflat decât pe o copilă mică și zînd pe sofă.

Vină la mine, zise oaspele cătră copila, și dă-mi o sărutare.

Nu mi permis să mă scol de aici, și am spus mama.

Pentru ce?

Fiindcă aici unde sed eu, e ruptă cineașteau.

Un domn facând vizită unui prieten al seu, a intrat în salon, în care n'a aflat decât pe o copilă mică și zînd pe sofă.

Vină la mine, zise oaspele cătră copila, și dă-mi o sărutare.

Nu mi permis să mă scol de aici, și am spus mama.

Pentru ce?

Fiindcă aici unde sed eu, e ruptă cineașteau.

Ineditura ministerului ung. de agricultură a apărut o broșură în limba maghiară, sub titlul de »Asociarea de celare« (pivnițe).

Indrumări pentru proprietarii de vii, că în ce

chip își pot evalua produsul vinului în urma »Asociării de celare«, și în ce chip se pot alegea înfința. Indrumările acestea sunt scoase din lucrările compuse de Zigány Zoltán, profesor la scoalele comerciale superioare și Baross Károly, redactor la toaia »Borászati lapok«. Budapest, 1899.

— Se vede că tu nu o duci prea bine cu măiestrul tău, Ioane.

— De unde știi aceasta?

Fiindcă o ureche și-a ieșit să lungă decât ceealătă.

Un domn facând vizită unui prieten al seu, a intrat în salon, în care n'a aflat decât pe o copilă mică și zînd pe sofă.

Vină la mine, zise oaspele cătră copila, și dă-mi o sărutare.

Nu mi permis să mă scol de aici, și am spus mama.

Pentru ce?

Fiindcă aici unde sed eu, e ruptă cineașteau.

Ineditura ministerului ung. de agricultură a apărut o broșură în limba maghiară, sub titlul de »Asociarea de celare« (pivnițe).

Indrumări pentru proprietarii de vii, că în ce

chip își pot evalua produsul vinului în urma »Asociării de celare«, și în ce chip se pot alegea înfința. Indrumările acestea sunt scoase din lucrările compuse de Zigány Zoltán, profesor la scoalele comerciale superioare și Baross Károly, redactor la toaia »Borászati lapok«. Budapest, 1899.

— Se vede că tu nu o duci prea bine cu măiestrul tău, Ioane.

— De unde știi aceasta?

Fiindcă o ureche și-a ieșit să lungă decât ceealătă.

Un domn facând vizită unui prieten al seu, a intrat în salon, în care n'a aflat decât pe o copilă mică și zînd pe sofă.

Vină la mine, zise oaspele cătră copila, și dă-mi o sărutare.

Nu mi permis să mă scol de aici, și am spus mama.

Pentru ce?

Fiindcă aici unde sed eu, e ruptă cineașteau.

Ineditura ministerului ung. de agricultură a apărut o broșură în limba maghiară, sub titlul de »Asociarea de celare« (pivnițe).

Indrumări pentru proprietarii de vii, că în ce

chip își pot evalua produsul vinului în urma »Asociării de celare«, și în ce chip se pot alegea înfința. Indrumările acestea sunt scoase din lucrările compuse de Zigány Zoltán, profesor la scoalele comerciale superioare și Baross Károly, redactor la toaia »Borászati lapok«. Budapest, 1899.

— Se vede că tu nu o duci prea bine cu măiestrul tău, Ioane.

— De unde știi aceasta?

Fiindcă o ureche și-a ieșit să lungă decât ceealătă.

Un domn facând vizită unui prieten al seu, a intrat în salon, în care n'a aflat decât pe o copilă mică și zînd pe sofă.

Vină la mine, zise oaspele cătră copila, și dă-mi o sărutare.

Nu mi permis să mă scol de aici, și am spus mama.

Pentru ce?

Fiindcă aici unde sed eu, e ruptă cineașteau.

Ineditura ministerului ung. de agricultură a apărut o broșură în limba maghiară, sub titlul de »Asociarea de celare« (pivnițe).

Indrumări pentru proprietarii de vii, că în ce

chip își pot evalua produsul vinului în urma »Asociării de celare«, și în ce chip se pot alegea înfința. Indrumările acestea sunt scoase din lucrările compuse de Zigány Zoltán, profesor la scoalele comerciale superioare și Baross Károly, redactor la toaia »Borászati lapok«. Budapest, 1899.

— Se vede că tu nu o duci prea bine cu măiestrul tău, Ioane.

— De unde știi aceasta?

Fiindcă o ureche și-a ieșit să lungă decât ceealătă.

Un domn facând vizită unui prieten al seu, a intrat în salon, în care n'a aflat decât pe o copilă mică și zînd pe sofă.

Vină la mine, zise oaspele cătră copila, și dă-mi o sărutare.

Nu mi permis să mă scol de aici, și am spus mama.

Pentru ce?

Fiindcă aici unde sed eu, e ruptă cineașteau.

Ineditura ministerului ung. de agricultură a apărut o broșură în limba maghiară, sub titlul de »Asociarea de celare« (pivnițe).

Indrumări pentru proprietarii de vii, că în ce

chip își pot evalua produsul vinului în urma »Asociării de celare«, și în ce chip se pot alegea înfința. Indrumările acestea sunt scoase din lucrările compuse de Zigány Zoltán, profesor la scoalele comerciale superioare și Baross Károly, redactor la toaia »Borászati lapok«. Budapest, 1899.

— Se vede că tu nu o duci prea bine cu măiestrul tău, Ioane.

— De unde știi aceasta?

Fiindcă o ureche și-a ieșit să lungă decât ceealătă.

Un domn facând vizită unui prieten al seu, a intrat în salon, în care n'a aflat decât pe o copilă mică și zînd pe sofă.

Vină la mine, zise oaspele cătră copila, și dă-mi o sărutare.

Nu mi permis să mă scol de aici, și am spus mama.

Pentru ce?

Fiindcă aici unde sed eu, e ruptă cineașteau.

Ineditura ministerului ung. de agricultură a apărut o broșură în limba maghiară, sub titlul de »Asociarea de celare« (pivnițe).

Indrumări pentru proprietarii de vii, că în ce

chip își pot evalua produsul vinului în urma »Asociării de celare«, și în ce chip se pot alegea înfința. Indrumările acestea sunt scoase din lucrările compuse de Zigány Zoltán, profesor la scoalele comerciale superioare și Baross Károly, redactor la toaia »Borászati lapok«. Budapest, 1899.

</div